ประวัติหลวงพ่อโสธร

โดยเสด็จ พระราชกุศล

สร้าง โรงเรียน

วัดโสธรวรารามวรวิหาร

(แปดริ้ว) อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา

คาถาพระเจ้า ๕ พระองค์
ของ หลวงพ่อโสธร แปดริ้ว

ตั้งนโม ๓ จบ แล้วว่าคาถานี้ทุกวันจะปลอดภัยร่มเย็นเป็นสุขตลอดชีวิต (อย่าทำทุจริตใด ๆ เลย)

"นะ ทรงฟ้า โมทรงดิน พุทธ ทรงสินธุ์ ธา ทรงสมุทธร ยะ ทรงอากาศ พุทธังแคล้วคลาด-ธัมมังแคล้วคลาด สังฆังแคล้วคลาด ศัตรูภัยพาลวินาศสันติ"

"นะกาโร กุกกุสันโธ สิโรมัชเฌ โมกาโร โกนาคะมะโม นานาจิตเต พุทธกาโร กัสสะโป พุทโธ จะ ทะเวเนเต ธา กาโร ศรีศากกะยะมุนี โคตะโม ยะกันเน ยะกาโร อะริยะ เมตตรัยโย ชิวหาทีเต ปัญจะพุทธา นะมามิหัง"

"ก่อนนอนสวดทุกวัน ไปไหนก็บอกและสวดทุกวัน ปลอดภัยแคล้วคลาด"

กรมศิลปากรขึ้นทะเบียนไว้ดังต่อไปนี้

จังหวัดฉะเชิงเทรา

เลขที่ ๑ กำแพงเมือง

ตำบลหน้าเมือง อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๓ วันที่ ๕ ม.ค. ๒๔๙๗

สิ่งสำคัญ ๑. ก่อด้วยอิฐถือปูน ก่อสร้างเมื่อ พ.ศ. ๒๓๗๗

ด้านเหนือ ยาว ๓ เส้น

ด้านใต้ ยาว ๓ เส้น

ด้านทิศตะวันออก ยาว ๖ เส้น ๑๐ วา

ด้านทิศตะวันตก ยาว ๖ เส้น ๑๐ วา

รวมเป็นเนื้อที่ ๑๙ ไร่ ๒ งาน

หมายเหตุ เมืองฉะเชิงเทราเป็นเมืองที่สร้างในสมัยอยุธยา ในแผ่น-ดินสมเด็จพระมหาจักรพรรดิ เพื่อเป็นที่ระดมพลในเวลาสงคราม ต่อมาในสมัยรัชกาลที่ ๓ แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ หลังจากเสร็จศึกญวนแล้ว เมื่อ พ.ศ. ๒๓๗๗ พระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว โปรดให้กรมหลวงรักษรณเรศร ออกไปสร้างกำแพงเมืองพร้อมป้อมปราการขึ้น ทั้งนี้เพื่อที่จะใช้เป็นเมืองเขื่อนขันฑ์กันพระนครทางด้านทิศตะวันออก ตั้งอยู่ทางฝั่งตะวันตกของแม่น้ำบางปะกง คือฝั่งเดียวกับตัวเมืองนั้นเอง ภายในบริเวณกำแพงป้อมปราการนี้ปัจจุบันใช้

เป็นเรือนจำประจำจังหวัดฉะเชิงเทรา ในกฎหมายเก่าครั้งกรุงรัตน-โกสินทร์ต้นฉบับอยู่ในหอวชิรญาณระบุชื่อเมืองนี้ว่า "ฉทรึงเทราะ"

เลขที่ ๒ วัดโสธร

ตำบลหน้าเมือง อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๓ วันที่ ๕ ม.ค. ๒๔๙๗

สิ่งสำคัญ ๑. โบราณวัตถุภายในวัด

๒. มีขอบเขตเนื้อที่

ทิศเหนือ	ยาว ๖ เส้น ๖ วา
ทิศใต้	ยาว ๕ เส้น ๑๐ วา
ทิศตะวันออก	ยาว ๔ เส้น ๓ วา
ทิศตะวันตก	ยาว ๓ เส้น ๑ วา

เป็นเนื้อที่ ๒๑ ไร่ ๔๒ ตารางวา

หมายเหตุ วัดโสธร เดิมชื่อวัดหงส์ สร้างในสมัยกรุงศรีอยุธยาตอนปลาย ต่อมาน้ำเซาะตลิ่งพังไป จึงได้ทำการสร้างขึ้นใหม่ ชื่อว่า "วัดเสาธง หรือ เสาทวน" แล้วจึงเปลี่ยนมาเป็นวัดโสธรภายหลัง วัดนี้มีพระพุทธรูปโบราณสำคัญองค์หนึ่ง เรียกว่า "พระพุทธโสธร" หน้าตักกว้าง ๑.๖๕ เมตร สูง ๑.๔๘ เมตร ตามประวัติมีว่าได้ปาฏิหาริย์ลอยน้ำมาเมื่อมาถึงน้ำวนใกล้วัดโสธร ก็ลอยวนอยู่ ประชาชนจึงได้ทำพิธีอัญเชิญขึ้นมาจากน้ำแล้วนำไปประดิษฐานไว้ที่วัดโสธรจนทุกวันนี้

หลวงพ่อพุทธโสธร

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวกำลังทรงมีพระราชกระแสกับสมเด็จพระวันรัต
ในพระราชพิธีเปิดงานนมัสการหลวงพ่อโสธรและโรงเรียนวัดโสธร ฯ
วันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๑๒

คำนำ

หนังสือประวัติหลวงพ่อพระพุทธโสธร ที่ท่านถืออยู่นี้ ทางวัดได้จัดให้พิมพ์ขึ้น เพื่อเผยแพร่แก่ท่านที่เคารพนับถือหลวงพ่อได้ทราบประวัติ เพราะมีหลายท่านถามหาอยู่เสมอ ประจวบกับเมื่อวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๐๙ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนารถ ได้เสด็จพระราชดำเนิน มาทรงบำเพ็ญพระราชกุศลวิสาขบูชา ณ วัดโสธรวรารามวรวิหาร ได้ทรงมีพระราชดำรัสสอบถามเรื่องโรงเรียนของวัดและจำนวนนักเรียน

เมื่อเสด็จพระราชดำเนินกลับแล้ว ได้พระราชทานเงินจำนวน ๙๕,๙๒๑.๐๐ บาท (เก้าหมื่นห้าพันเก้าร้อยยี่สิบเอ็ดบาทถ้วน) ที่มีผู้ทูลเกล้า ฯ ถวายมาให้วัดเพื่อให้ปรับปรุงโรงเรียน ดังสำเนาหนังสือของกองมหาดเล็กสวนจิตรลดาที่ปรากฏอยู่ในหนังสือนี้แล้ว

ดังนั้น ทางวัดจึงได้จัดการก่อสร้าง อาคารเรียน ขึ้นใหม่ในเนื้อที่ดินของวัดที่ได้ซื้อไว้กว่า ๒๐ ไร่ อาคารหลังนี้กว้าง ๑๐.๐๐ ม. ยาว ๘๐.๐๐ ม. ๔ ชั้น ทั้งถังน้ำใต้ดินลึก ๓ ม. การก่อสร้างได้ค่อยทำค่อยไปเพราะไม่มีเงินก้อนใหญ่ ทางวัดได้จัดสร้างเองโดยมิได้ประมูล

เมื่อเงินไม่พอสร้าง จึงจำเป็นต้องหาเงินจากท่านผู้มีศรัทธามานมัสการหลวงพ่อ โดยได้จัดพิมพ์หนังสือประวัติหลวงพ่อออกจำหน่าย เพื่อโดยเสด็จพระราชกุศลร่วมกับเงินที่ผู้ศรัทธามานมัสการหลวงพ่อประจำทุกวัน

หากท่านผู้ใดบริจาค โดยเสด็จพระราชกุศล ๑๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งหมื่นบาทถ้วน) จะนำเข้าเฝ้าพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนารถ เพื่อขอพระราชทานพระทองคำหลวงพ่อโสธร ในคราวเสด็จเปิดโรงเรียนด้วย

วัดโสธรวราราม วรวิหาร

(พระราชพุทธิรังษี)
เจ้าอาวาสวัดโสธรวราราม วรวิหาร

ที่ พว.๐๐๐๓/๑๓๘ กองมหาดเล็ก สวนจิตรลดา

๑๗ มิถุนายน ๒๕๐๙

เรื่อง ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานเงินจำนวน ๙๕,๙๒๑ บาท

เรียน พล.ต.ท. พิชัย กุลละวณิชย์

ในการเสด็จพระราชดำเนินไปทรงบำเพ็ญพระราชกุศล วิสาขบูชา ณ วัดโสธรวราราม จังหวัดฉะเชิงเทรา เมื่อวันที่ ๓ มิถุนายน ศกนี้ได้มีผู้ทูลเกล้าฯ ถวายเงินโดยเสด็จพระราชกุศล รวมทั้งสิ้น ๑๑๗,๑๒๑ บาท ซึ่งในจำนวนนี้ผู้ทูลเกล้าฯ ถวายได้แสดงความจำนงค์ขอให้พระราชทานแก่สภากาชาดไทย ๒๑,๒๐๐ บาท จึงเหลือเงินอยู่อีก ๙๕,๙๒๑ บาท

ความทราบฝ่าละอองธุลีพระบาทว่า ทางวัดโสธรวรารามมีความประสงค์ที่จะซ่อมแซมและปรับปรุงโรงเรียนของวัด จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานเงินจำนวน ๙๕,๙๒๑ บาท นี้แก่วัดโสธรวรารามเพื่อให้ซ่อมแซมและปรับปรุงโรงเรียนดังกล่าว และเป็นอนุสรณ์ในการที่ได้เสด็จฯ จ. ฉะเชิงเทรา

ฉะนั้นจึงขอส่งเงินจำนวน ๙๕,๙๒๑ บาท (เก้าหมื่นห้าพันเก้าร้อยยี่สิบเอ็ดบาทถ้วน) มาพร้อมนี้ เพื่อได้โปรดดำเนินการตามพระราชประสงค์ต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(นายพูนเพิ่ม ไกรฤกษ์)
ประจำสำนักพระราชวังพิเศษ
รักษาราชการในตำแหน่งหัวหน้ากองมหาดเล็ก

ที่ รล. ๐๐๐๒/๒๔๘๑

สำนักราชเลขาธิการ

๗ สิงหาคม ๒๕๑๑

เรื่อง พระราชทานพระบรมราชานุญาตให้อัญเชิญพระปรมาภิไธยย่อ ภ.ป.ร. ประดิษฐานที่หน้าบันโรงเรียนวัดโสธร

นมัสการ เจ้าอาวาสวัดโสธรวรารามวรวิหาร

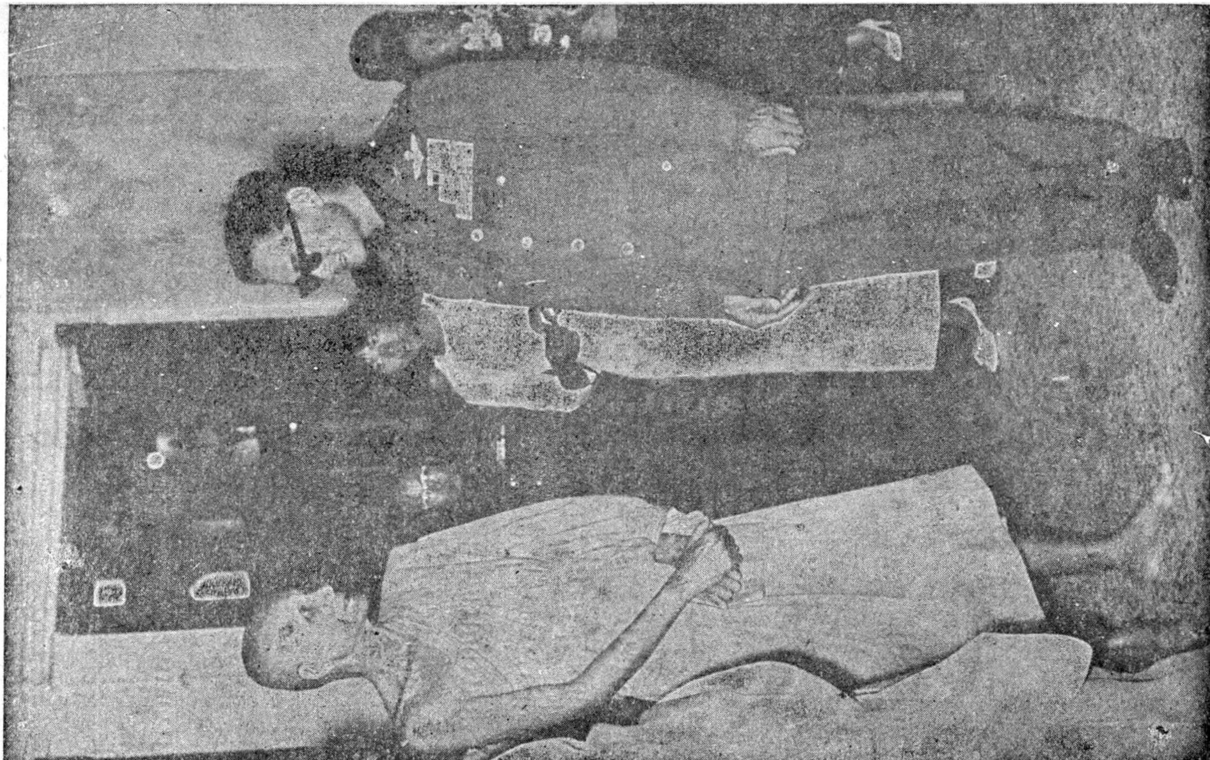
อ้างถึง ลิขิตที่ ๓๐๗/๒๕๑๑ ลงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๑๑

ตามที่พระคุณท่าน ขอให้นำความกราบบังคมทูลพระกรุณาขอพระราชทานพระบรมราชานุญาต อัญเชิญพระปรมาภิไธยย่อ ภ.ป.ร. เพื่อประดิษฐานที่หน้าบันของอาคารโรงเรียนวัดโสธร ซึ่งทางวัดได้จัดสร้างขึ้นใหม่ด้วยเงินที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทาน รวมกับเงินของวัดและเงินที่ประชาชนบริจาคโดยเสด็จพระราชกุศล และขอพระราชทานอาคารเรียนหลังที่สร้างขึ้นใหม่นี้แด่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ความละเอียดแจ้งอยู่แล้ว นั้น

ได้นำความกราบบังคมทูลพระกรุณาทราบฝ่าละอองธุลีพระบาท แล้ว พระราชทานพระบรมราชานุญาตให้อัญเชิญพระปรมาภิไธยย่อ ประดิษฐานที่หน้าบันอาคารของโรงเรียนวัดโสธรที่สร้างขึ้นใหม่นี้ได้

(หม่อมเจ้าวงศานุวัตร เทวกุล)
ราชเลขาธิการ

กองการในพระองค์

พระราชพุทธิรังษี เจ้าอาวาสวัดโสธรวรารามวรวิหาร เจ้าคณะจังหวัดฉะเชิงเทรา กำลังถวายพระพรพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
ในงานเสด็จพระราชดำเนินพระราชพิธีวิสาขบูชา ๓ มิถุนายน ๒๕๐๙

ที่ รล. ๐๐๐๒/๓๑๘๔

สำนักราชเลขาธิการ

๗ ตุลาคม ๒๕๑๑

เรื่อง พระราชทานชื่อโรงเรียน

นมัสการ เจ้าอาวาสวัดโสธรวรารามวรวิหาร

อ้างถึง ลิขิตที่ ๓๕๙/๑๕๑๑ ลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๑๑

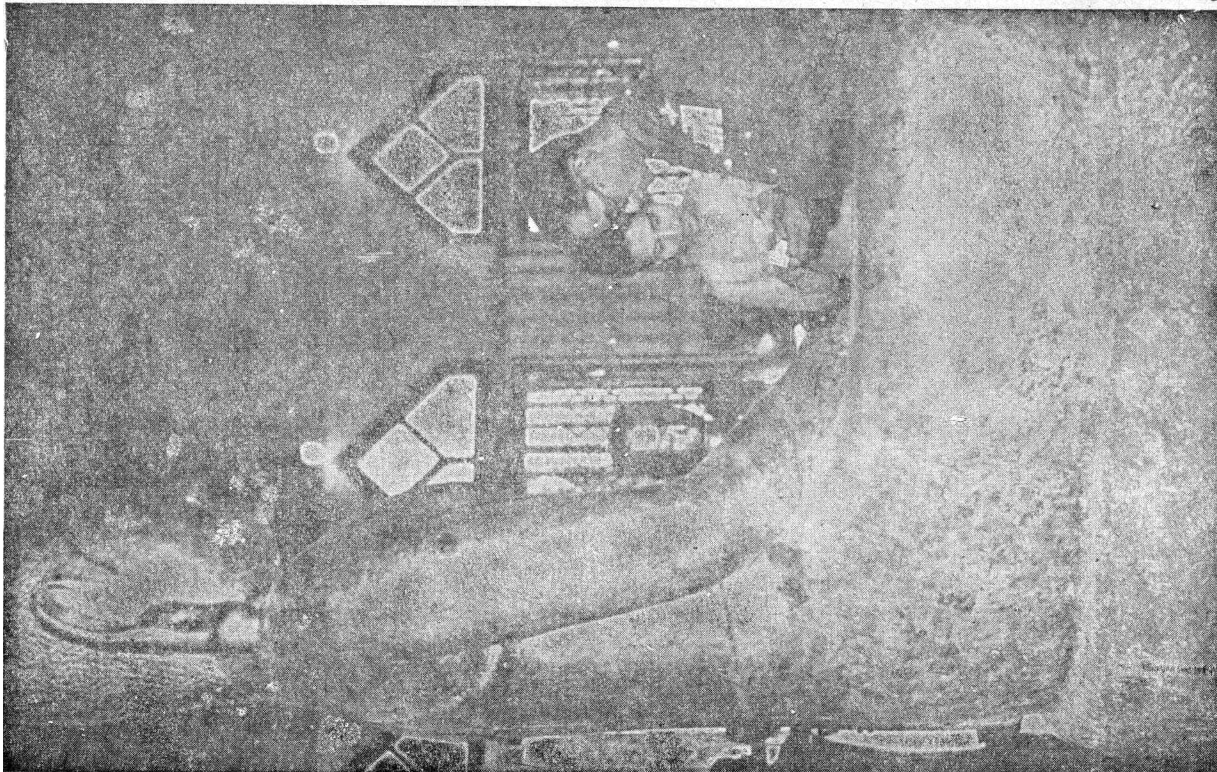
ตามที่พระคุณท่าน ขอให้นำความกราบบังคมทูลพระกรุณา ขอพระราชทานชื่อโรงเรียนวัดโสธรวรารามวรวิหาร ที่ได้จัดสร้างขึ้นใหม่ด้วยเงินที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ พระราชทาน รวมกับเงินของวัด และเงินที่ประชาชนบริจาคโดยเสด็จพระราชกุศล ความแจ้งอยู่แล้ว นั้น

นำความกราบบังคมทูล พระกรุณาทราบฝ่าละอองธุลีพระบาทแล้ว โปรดเกล้า ฯ พระราชทานชื่อว่า "โรงเรียนวัดโสธรวรารามวรวิหาร"

ขอนมัสการมาด้วยความเคารพอย่างสูง

(หม่อมเจ้าวงศานุวัตร เทวกุล)
ราชเลขาธิการ

: กองการในพระองค์

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ กำลังทรงปิดทองหลวงพ่อโสธร
ณ วัดโสธรวรารามวรวิหาร ๓ มิถุนายน ๒๕๐๙

ฯ พณ ฯ พลเอกประภาส จารุเสถียร รองนายกรัฐมนตรี
กำลังปิดทองหลวงพ่อพุทธโสธร จังหวัดฉะเชิงเทรา

พระเครื่องรางของขลัง

ของ

หลวงพ่อโสธร

ภายในพระอุโบสถ ทางวัดจัดให้มีพระเครื่องรางของขลังและพระบูชาขนาดต่าง ๆ ซึ่งได้ทำพิธีปลุกเศกแล้ว มีไว้ให้ประชาชนผู้เลื่อมใสในหลวงพ่อ และมีไว้ให้เลือกหลายสิบชนิด ทางวัดไม่เคยนำออกไปจำหน่ายที่ไหนเลย นอกจากมีในพระอุโบสถแห่งเดียวเท่านั้น

นอกจากนั้น ทองคำแท้ที่ทางวัดจัดไว้สำหรับรับรองประชาชนผู้มานมัสการก็มีในกำแพงแก้วแห่งเดียวเท่านั้น ไม่เคยนำออกไปขายข้างนอกเลย

ท่านผู้มีศรัทธาเคารพเลื่อมใสในหลวงพ่อโสธร ส่วนมากจะได้รับความปลอดภัย แม้โรคภัยไข้เจ็บหลวงพ่อก็สามารถปัดเป่าให้หายได้ ประชาชนจึงได้พากันหลั่งไหลมาทุกวันไม่ขาด ข้อสำคัญขอให้เคารพสักการะและนับถือจริงๆ แล้ว เป็นรับรองได้ว่าสำเร็จประโยชน์แน่นอน

ประวัติ
หลวงพ่อโสธร

อันบุญญาบารมีอภินิหารความศักดิ์สิทธิ์อิทธิฤทธิ์ปาฏิหาริย์เป็นสิ่งมหัศจรรย์ใคร ๆ จะปฏิเสธเสียไม่ได้เลย และจะแข่งขันให้เท่าเทียมกันนั้นได้ยาก จะมีได้บ้างก็เป็นบางสถานที่บางท่านบางคน ทั้งยังเป็นสิ่งที่เหนือเหตุผลของการพิสูจน์ ดังที่พระพุทธองค์ตรัสว่าสิ่งมหัศจรรย์นั้นเป็นอจินไตย ใครๆ ไม่ควรคิดค้นคว้าหาเหตุผล

ความศักดิ์สิทธิ์อภินิหาร จะดลบันดาลให้เกิดมีเฉพาะแก่ผู้มีบุญวาสนาและผู้เลื่อมใสนับถือเชื่อมั่นเท่านั้น **หลวงพ่อโสธร** องค์หนึ่งที่ทรงอานุภาพศักดิ์สิทธิ์อภินิหาร เป็นปูชนียะควรแก่การสักการะเคารพบูชายิ่งนัก

พระพุทธโสธร หรือเรียกกันสามัญทั่วไปว่า หลวงพ่อโสธร เป็นพระทรงอานุภาพศักดิ์สิทธิ์ เป็นมิ่งขวัญของชาวจังหวัดฉะเชิงเทรา และเป็นที่รู้จักเคารพบูชาของประชาชนทั่วประเทศ หลวงพ่อโสธรเป็นพระรูปปางสมาธิหน้าตักกว้าง ๓ ศอก ๕ นิ้ว เป็นพระพุทธรูปพอกปูนลงรักปิดทอง พระ-เนตรเนื้อแบบสมัยลานช้าง หรือเรียกกันสามัญว่า **พระลาว**

พระพุทธรูปแบบนี้ นิยมสร้างกันมากที่เมืองหลวงพระบาง อินโดจีนและภาคอิสานของประเทศไทย ประดิษฐานอยู่ในพระอุโบสถวัดโสธร อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา ตำนานหรือประวัติของหลวงพ่อโสธรนี้ หาหลักฐานยืนยันแน่นอนไม่ได้เป็นเพียงคำบอกเล่าสืบ ๆ กันมา ประวัติที่เกี่ยวกับวัดโสธรเท่านั้น

แรกเริ่มเดิมทีวัดโสธรนี้มีชื่อว่า "วัดหงษ์" โดยที่วัดนี้มีเสาใหญ่มีหงษ์เป็นเครื่องหมายติดอยู่บนยอดเสา วัดนี้ตั้งอยู่ริมฝั่งแม่น้ำบางปะกงด้านตะวันตก สถานที่วัดตั้งอยู่แต่เดิมนั้นเวลานี้ถูกน้ำเซาะพังเป็นแม่น้ำไปหมดแล้ว วัดนี้ใครเป็นผู้สร้างและสร้างขึ้นในสมัยใดไม่ปรากฏ แต่ได้ความว่าเป็นวัดเก่าแก่สร้างมานาน ต้นเหตุที่วัดนี้จะได้ชื่อว่า "โสทร หรือ โสธร" เล่ากันว่า กาลต่อมาหงษ์ใหญ่ที่อยู่บนยอดเสานั้นพลัดตกลงมาคงเหลือแต่เสา จึงได้เอาผ้าทำเป็นธงขึ้นแขวนแทนหงษ์ เลยเรียกชื่อตามนิมิตรเครื่องหมายนี้ว่า "วัดเสาธง" นานมาเสาธงถูกลมพัดหักโค่นลงมาหักเป็น ๒ ท่อน ก็เลยถือเอานิมิตรเสาหักเป็นท่อนนั้นเป็นชื่อวัดอีกว่า "วัดเสาทอน" อยู่สิ้นกาลช้านานจวบจนถึงสมัยกาลที่พระพี่น้อง

ชายกัน ๓ องค์ ลอยล่องน้ำมาจากเมืองเหนือและในจำนวนพระ ๓ องค์นั้น ได้อัญเชิญประดิษฐานไว้ที่วัดนี้หนึ่งองค์คือหลวงพ่อโสธร แต่ปางหลังครั้งก่อนหลวงพ่อโสธรจะมีชื่ออย่างไรไม่มีใครทราบ เมื่อได้พระพุทธรูปหล่อมาไว้บูชาจากจำนวน ๓ องค์นั้นแล้ว ก็มีผู้รู้ออกความเห็นว่าวัดนี้มีชื่อเรียกไม่แน่นอน จึงพร้อมใจกันเปลี่ยนชื่อวัดเสียใหม่ว่า "วัดโสทร" อันความหมายว่าวัดพระ ๓ องค์พี่น้องร่วมอุทรเดียวกัน เมื่อเปลี่ยนชื่อวัดว่า "โสธร" แล้ว หมู่บ้านและคลองที่ขึ้นกับวัดก็ได้นามตามวัดไปด้วย เดิมทีเดียววัดนี้ใช้ตัวหนังสือเขียนว่า "**โสทร**" ไม่ได้เขียนว่า "**โสธร**" ดังปัจจุบันนี้ แต่เนื่องด้วยพระที่ได้มา คือ **หลวงพ่อโสธร** นั้น มีอานุภาพความศักดิ์สิทธิ์เป็นที่ปรากฏและรูปทรงสวยงามมาก จึงได้เขียนและใช้ชื่อวัดว่า วัดโสธร ซึ่งหมายความว่า วัดพระศักดิ์สิทธิ์มาจนทุกวันนี้ คำว่า โสธร นี้ มีอาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิให้ความเห็นว่า เป็นนามศักดิ์สิทธิ์ (โส) เป็นอักขระสำเร็จรูปป้องกันสรรพทุกข์โศกโรคภัยทั้งปวง (ธ) เป็นพยัญชนะอำนาจมีตบะเดชานุภาพ (ร) เป็นอักษรมหานิยมเป็นที่ชื่นชมของเทวดาและมนุษย์

เมื่อ พ.ศ. ๒๔๕๘ สมเด็จพระมหาสมณเจ้ากรมพระยาวชิรญาณวโรรสสมเด็จพระสังฆราชเจ้า เสด็จมาตรวจการคณะสงฆ์ที่วัดโสธรทรงสันนิษฐานไว้ว่า ผู้ที่ให้ชื่อวัดนี้ไม่ใช่คนที่ไม่รู้ เพราะเป็นนามที่ไพเราะทั้งแปลก็ได้ความดังนี้

หลวงพ่อโสธร มาประดิษฐานอยู่ที่วัดโสธรนานเท่าใด สมัย พ.ศ. ใด ไม่มีใครทราบแน่นอน พอจะมีเค้าตามคำบอกเล่าอันเกี่ยวโยงถึงหลวงพ่อวัดบ้านแหลม จังหวัดสมุทรสงคราม ตามประวัติหลวงพ่อวัดบ้านแหลมกับหลวงพ่อวัดโสธรลอยน้ำมาด้วยกันและเป็นพี่น้องกัน และชาวบ้านแหลมได้อัญเชิญหลวงพ่อวัดบ้านแหลมขึ้นจากน้ำเมื่อ พ.ศ. ๒๓๐๐ จึงคาดคะเนว่าหลวงพ่อก็มาประดิษฐานอยู่ที่วัดโสธรราว พ.ศ.๒๓๐๐ หรือก่อนนั้นก็ไม่นานนัก ประวัติความเป็นมาของหลวงพ่อโสธรนี้มีผู้เล่าสืบ ๆ กันมาหลายกระแส์ ได้สอบถามผู้เฒ่าผู้แก่หลายท่าน ซึ่งท่านผู้นั้นได้รับฟังจากบรรพบุรุษเล่าให้ฟังต้องกันว่า หลวงพ่อโสธรลอยน้ำมา มีคำปรารภว่า ล่วงกาลนานมาแล้วยังมีพระพี่น้องชายสามองค์อยู่ทางเมืองเหนือ มีอิทธิปาฏิหาริย์แสดงฤทธิ์ ได้อภินิหารล่องลอยตามแม่น้ำมาจากทิศเหนือเพื่อให้คนทางทิศใต้ได้เห็น ในที่สุดมาผุดขึ้นที่

แม่น้ำปางปะกง ที่ตำบลสัมปทวน และแสดงปาฏิหาริย์ลอยน้ำ และทวนน้ำได้ทั้งสามองค์ ประชาชนชาวสัมปทวนได้พบเห็น จึงช่วยกันเอาเชือกพรวนมลิลาลงไปผูกมัดที่องค์พระพุทธรูปทั้งสามองค์นั้น แล้วช่วยกันฉุดลากขึ้นฝั่งด้วยจำนวนผู้คนประมาณ ๕๐๐ คนก็ฉุดขึ้นไม่ได้ เชือกขาดไม่สำเร็จตามความประสงค์พากันเลิกไป ครั้นแล้ว พระพุทธรูปหล่อทั้งสามองค์ก็จมน้ำหายไป สถานที่พระสามองค์ลอยน้ำและทวนน้ำได้นี้เลยให้ชื่อว่า "สามพระทวน" ต่อมาเรียกว่า "สัมปทวน" ได้แก่แม่น้ำหน้าวัดสัมปทวน อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา ทุกวันนี้ ต่อจากนั้นพระทั้งสามองค์ก็ลอยตามแม่น้ำบางปะกง เลยผ่านหน้าวัดโสธรไปถึงคุ้งน้ำใต้วัดโสธรแสดงฤทธิ์ผุดขึ้นให้ชาวบ้านบางนั้นเห็น ชาวบ้านได้ช่วยกันฉุดขึ้นฝั่งทำนองเดียวกับชาวสัมปทวนแต่ก็ไม่สำเร็จ จึงเรียกหมู่บ้านและคลองนั้นว่า "บางพระ" มาจนทุกวันนี้ จากนั้นพระพุทธรูปทั้งสามองค์ก็ได้แผลงฤทธิ์ ลอยทวนน้ำวนอยู่ที่หัวเลี้ยวตรงกองพันทหารช่างที่ ๒ จังหวัดฉะเชิงเทรา และแสดงปาฏิหาริย์จะเข้าไปในคลองเล็กๆตรงข้ามกองพันทหารช่างนั้นสถานที่พระลอยวนอยู่นั้นเรียกว่า "แหลมหัววน" และคลอง

นั้นได้นามว่ากลองสองพี่น้อง(สองพี่สองน้อง)หลังจากนั้น องค์พี่ใหญ่ ได้แสดงอิทธิปาฏิหาริย์ไปลอยอยู่ในแม่น้ำเจ้าพระยาตอนสามเสน ประชาชนประมาณสามแสนคนช่วยกันฉุดอาราธนาขึ้นฝั่งก็ไม่สำเร็จ แล้วล่องเลยไปผุดขึ้นที่ลำน้ำแม่กลอง จังหวัดสมุทรสงคราม ประชาชนชาวประมงอาราธนาขึ้นประดิษฐานอยู่ที่วัดบ้านแหลม ทุกวันนี้เป็นที่บูชานับถือกันว่าเป็นพระศักดิ์สิทธิ์เท่าๆ กับหลวงพ่อโสธร ส่วนองค์สุดท้องล่องลอยไปผุดขึ้นที่วัดบางพลี จังหวัดสมุทรปราการและชาวบางพลีได้อัญเชิญประดิษฐานอยู่ที่วัดบางพลีใหญ่ ในอำเภอบางพลีก็ปรากฏว่ามีผู้คนเคารพนับถือมาก พระพุทธรูปหล่อองค์กลางนั้นคือหลวงพ่อโสธร เมื่อลอยตามน้ำมาจากหัววนดังกล่าวแล้ว มาผุดขึ้นที่ท่าหน้าวัดโสธร กล่าวกันว่าประชาชนจำนวนมากทำการฉุดลากขึ้นไม่สำเร็จ แต่ได้มีอาจารย์ผู้หนึ่งมีความรู้ทางไสยศาสตร์ ทำพิธีตั้งศาลเพียงตาบวงสรวง แล้วเอาด้ายสายสิญจน์คล้องกับพระหัตถ์หลวงพ่อโสธรอัญเชิญขึ้นมาบนฝั่ง นำไปประดิษฐานในวิหารสำเร็จตามความประสงค์ แล้วก็จัดให้มีการฉลองสมโภชและให้นามหลวงพ่อว่า **หลวงพ่อโสธร** องค์หลวงพ่อโสธรจริงในสมัยที่ได้มา

เดิมนั้นเป็นพระพุทธรูปหล่อด้วยทองสัมฤทธิ์ ปางสมาธิเพ็ชร หน้าตักกว้างศอกเศษ ทรงสวยงาม ต่อมาพระสงฆ์ในวัดเห็นว่ากาลต่อไปภายหน้า ฝูงชนที่มีตัณหาและโลภะแรงกล้ามีอัธยาศัยเป็นบาปลามกหมดศรัทธาหาความเลื่อมใสมิได้ จักนำเอาไปเป็นประโยชน์ส่วนตัวเสีย ไม่เป็นการปลอดภัย จึงพอกปูนเสริมให้ใหญ่หุ้มองค์จริงไว้ภายใน ดังปรากฏในปัจจุบันนี้

สถานที่ตั้งวัดโสธรตั้งอยู่ในสมัยแรกนั้น ทางบกเป็นป่าหมู่บ้านมีน้อย การคมนาคมไม่สะดวก เมื่อหลวงพ่อมาประดิษฐานอยู่ที่วัดโสธรแล้ว ประชาชนชาวเรือรู้จักนับถือกันมาก เพราะการไปมาสะดวกกว่าทางบกมีเรือไปมาไม่ขาด ชาวเรือค้าขายนับถือว่า ถ้าบอกขอต่อหลวงพ่อโสธรแล้ว สินค้าก็จะซื้อง่ายขายคล่องเป็นเทน้ำเทท่า เรือแพที่ผ่านไปมาในแม่น้ำ พอถึงตรงโบสถ์หลวงพ่อโสธรก็วักเอาน้ำในแม่น้ำซึ่งนับถือว่าเป็นน้ำมนต์หลวงพ่อ ดื่มบ้างลูบศีรษะบ้างล้างหน้าและประพรมเรือและสินค้าในเรือ ดังได้เห็นกันอยู่ทุกวันนี้ ส่วนทางบกประชาชนรู้จักนับถือยังไม่แพร่หลาย เพราะการคมนาคมไม่สะดวกดังกล่าวแล้ว ครั้นต่อมาการคมนาคมติดต่อสะดวกขึ้น ทางบกจึงมีผู้คนไปนมัสการมากขึ้น ผู้ใดเจ็บป่วย

ก็มาขอความคุ้มครองจากหลวงพ่อโสธร และได้ผลสมความปรารถนาเป็นส่วนมาก กิตติศัพท์ความศักดิ์สิทธิ์ของหลวงพ่อโสธรได้แผ่ไพศาลไปในถิ่นต่าง ๆ มูลเหตุที่มีงานสมโภชขึ้นนั้นเล่ากันว่า สมัยหนึ่ง บ้านโสธรเกิดทุพภิกขภัยข้าวยากหมากแพง ฝนแล้ง ข้าวกล้าในนา ผลไม้ในสวนเหี่ยวแห้ง สัตว์พาหนะเกิดโรคระบาด ผู้คนทั้งเด็กและผู้ใหญ่เป็นโรคฝีดาษทั้งสัตว์ล้มเจ็บลงตามกัน ผู้คนพอหนีไปได้ก็ทิ้งบ้านเรือนทรัพย์สมบัติหนีเอาตัวรอด ผู้ป่วยไปไม่ไหวก็นอนรอวันเป็นวันตายของตนอยู่ ในกาลครั้งนั้น ยังมีบุรุษหัวหน้าครอบครัวหนึ่งได้เกิดโรคนี้ เมื่อไม่มีคนเป็นที่พึ่งก็หันเข้าหาพระสรณะที่พึ่งพำนัก จึงไปนมัสการอธิษฐานบลบาน ขอความคุ้มครองรักษาจากหลวงพ่อโสธรในวิหาร รับเอายาดีจากหลวงพ่อมา ๓ อย่าง คือ ขี้ธูป ๑ ดอกไม้เหี่ยวแห้งที่บูชาแล้ว ๑ และอธิษฐานหยดเทียนขอน้ำมนต์จากหลวงพ่อ ๑ แกเอามาต้มกินทาอาบทั่วสรรพางค์กาย ปรากฏว่าได้ผลสมความปรารถนาโรคหายปกติ ด้วยความดีใจที่โรคหายสมประสงค์ จึงจัดให้มีการสมโภชแก้บลถวายหลวงพ่อ แต่นั้นมากิตติศัพท์ความศักดิ์สิทธิ์ของหลวงพ่อก็แพร่สะพัดไปในถิ่นต่าง ๆ กว้างขวางมากขึ้น จนเป็นที่เลื่องลือว่าหลวงพ่อศักดิ์สิทธิ์ ผู้ใด

ปรารถนาสิ่งใดที่ชอบธรรมท่านก็ประสิทธิ์ประสาทให้สมประสงค์ การสมโภชและแก้บลจึงมีขึ้น ตั้งแต่บัดนั้นเป็นต้นมา

มีพระบรมราชวินิจฉัยเกี่ยวกับหลวงพ่อโสธร ของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๕ เมื่อคราวเสด็จประภาสเมืองฉะเชิงเทรา พ.ศ. ๒๔๕๑ ไว้ดังนี้

กลับมาแวะวัดโสธร ซึ่งกรมหลวงดำรงคิดจะแปลว่ายะโสธรจะให้เกี่ยวข้องแก่การที่ได้สร้างเมื่อเสด็จกลับจากไปตีเขมรแผ่นดินพระบรมไตรโลกนารถหรือเมื่อใดนั้นแต่เป็นที่สงสัยด้วยเห็นไม่ถนัด พระพุทธรูปทำด้วยศิลาแลงทั้งนั้น องค์ที่สำคัญว่าเป็นหมอดีนั้น คือองค์ที่อยู่กลางดูรูปตักและเอวงามเป็นท่านองเดียวกับพระพุทธรูปเทวปฏิมากร แต่ตอนบนกลายไปเป็นฝีมืออยู่ที่ไปขึ้นว่าลอยน้ำมาก็เป็นความจริง เพราะเป็นศิลาคงจะไม่ได้ทำในที่นี้

อานุภาพความศักดิ์สิทธิ์ของหลวงพ่อโสธรมีมากเหลือที่จะเล่าสู่กันฟังให้หมดได้ เพราะหลวงพ่อโสธรเป็นต้นโพธิ์ต้นไทรอันใหญ่ให้สรรพสัตว์ได้พำนักอาศัย หลวงพ่อเป็นร่มใหญ่กางกั้นสรรพภัยอันตรายความเดือดร้อนรำเค็ญ ให้สรรพสัตว์อยู่เย็นเป็นสุข เป็นแพทย์วิเศษพยาบาลผู้อาพาธให้หายขาดไม่กลับคืน เป็นสรณะที่พึ่งพิงของหมู่บริษัทผู้ถูกภัยคุกคาม เป็นนิธิบ่อบุญกุศลของทายกทายิกาให้ใฝ่หาบุญกุศล เป็นหมอดูพยากรณ์ทายโชคชาตาวาสนาทั้งอดีตอนาคตและปัจจุบันให้ทุกท่านผู้ต้องการทราบ หลวงพ่อเป็นสัพพัญญูสำเร็จทุกวิชา ทุกอย่างทั้งทางโลกและทางธรรม เป็นบรมครูของเทวดาและมนุษย์ไม่มีผู้ใดยิ่งไปกว่า **หลวงพ่อ**

เจ้าอาวาสวัดโสธรวรารามวรวิหาร

วัดโสธรวรารามวรวิหารเป็นวัดใหญ่วัดหนึ่ง เพราะมีหลวงพ่อโสธรที่ศักดิ์สิทธิ์ มีคนทั่วโลกพากันยกย่องเคารพนับถือ ไปมากราบไหว้เป็นประจำอยู่ทุกวัน ทั้งตั้งมานานจนไม่มีใครทราบว่าตั้งมาแต่เมื่อใด ตามพงศาวดารว่าตั้งสมัยกรุงศรีอยุธยา ก็คงจะมีสมภารนับร้อย เพราะวัดตั้งมาเป็นร้อย ๆ ปีมาแล้ว แต่ไม่มีใครทราบประวัติและจดจำไว้ จึงไม่มีใครทราบแน่ชัดว่ามีสมภารมาแล้วกี่องค์ แต่ที่ทราบและจำกันได้นั้นมีนามดังต่อไปนี้ คือ

๑. พระอาจารย์อ้น เป็นสมภารแต่ปี ๒๔๐๕ ถึงปี พ.ศ. ๒๔๑๒ รวมระยะครองวัด ๘ ปี

๒. พระอาจารย์จู เป็นสมภารแต่ปี พ.ศ. ๒๔๑๒ ถึงปี พ.ศ. ๒๔๑๘ รวมระยะครองวัด ๗ ปี

๓. พระอาจารย์ปาน (หลวงพ่อปาน) เป็นสมภารแต่ปี พ.ศ. ๒๔๑๘ ถึงปี พ.ศ. ๒๔๕๐ รวมระยะครองวัด ๓๒ ปี

๔. พระอาจารย์เกิด เป็นสมภารแต่ปี พ.ศ. ๒๔๕๐ ถึงปี พ.ศ. ๒๔๕๘ รวมระยะเวลาครองวัด ๘ ปี

๕. พระอาจารย์หลิน เป็นสมภารแต่ปี พ.ศ. ๒๔๕๘ ถึงปี พ.ศ. ๒๔๘๒ รวมระยะเวลาครองวัด ๒๕ ปี

๖. พระอาจารย์กาด (รักษาการ) เป็นสมภารแต่ปี พ.ศ. ๒๔๘๒ ถึงปี พ.ศ. ๒๔๘๔ รวมระยะเวลาครองวัด ๓ ปี

๗. พระครูอุดมสมณคุณ (กิมชุ้น) เป็นสมภารแต่ปี พ.ศ. ๒๔๘๔ ถึงปี พ.ศ. ๒๔๘๘ รวมระยะเวลาครองวัด ๕ ปี

๘. พระราชเขมากร (ก่อ) เป็นสมภารแต่ปี พ.ศ. ๒๔๘๘ ถึงปี พ.ศ. ๒๕๐๖ รวมระยะครองวัด ๑๘ ปี

๙. สมเด็จพระวันรัต (ปุ่น) เป็นสมภารแต่ปี พ.ศ. ๒๕๐๖ ถึงปี พ.ศ. ๒๕๐๗ รวมระยะเวลาครองวัด ๑ ปี

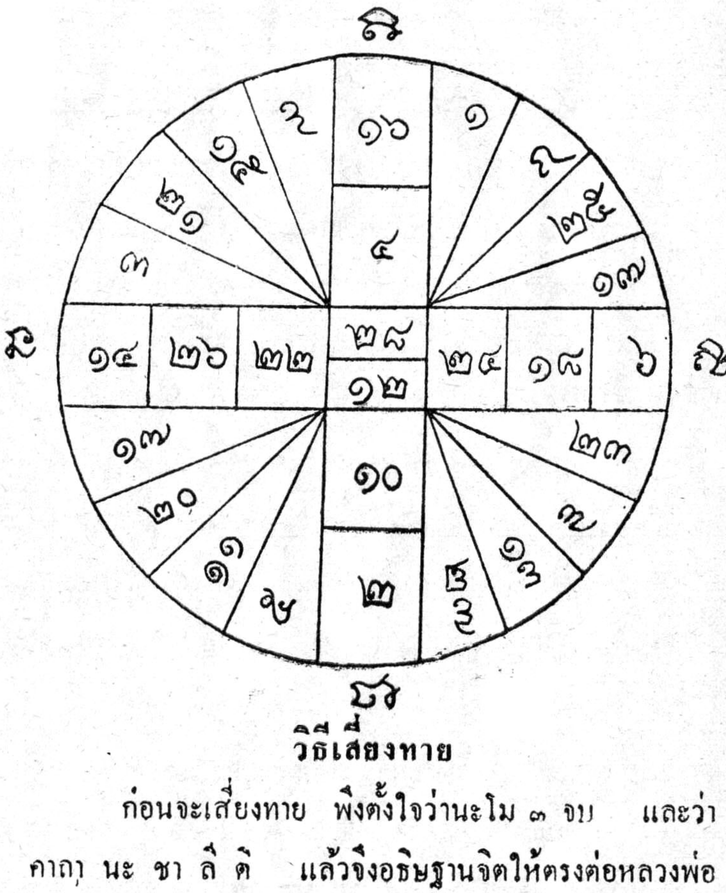
๑๐. พระพุทธิรังสี (เจียม กุลละวณิชย์) เป็นสมภารแต่ปี พ.ศ. ๒๕๐๗ ถึงปี พ.ศ. ๒๕๐๘ รวมระยะเวลาครองวัด ๑ ปี

๑๑. พระราชพุทธิรังษี (เจียม กุลละวณิชย์) เป็นสมภารแต่ปี พ.ศ. ๒๕๐๘ ถึงปี พ.ศ. ๒๕๑๔ รวมระยะเวลาครองวัด ๗ ปี

๑๒. พระเทพคุณาธาร (เจียม กุลละวณิชย์) เป็นสมภารแต่ปี พ.ศ. ๒๕๑๔ เรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน

เพียงที่จำได้จากปากประชาชนก็ ๙ องค์ และท่านเหล่านั้นก็มรณภาพไปหมดแล้ว

ยันต์เลขใบเซียมซี หลวงพ่อโสธร

วิธีเสี่ยงทาย

ก่อนจะเสี่ยงทาย พึงตั้งใจว่านะโม ๓ จบ และว่าคาถา นะ ชา ลี ติ แล้วจึงอธิษฐานจิตให้ตรงต่อหลวงพ่อโสธร ตั้งความปรารถนาหลับตาใช้ปลายนิ้วชี้มือขวาหรือซี่ไม้เล็ก ๆ จิ้ลงที่ยันต์เลขเซียมซีนี้ เมื่อถูกตรงเลขที่เท่าใด จงอ่านดูคำทำนายตามหมายเลขใบเซียมซีหลวงพ่อโสธรนั้น.

การเสี่ยงเซียมซีที่มีไม้คว่ำไม้หงาย

มีวิธีเสี่ยงทายที่ถือกันดังนี้ ต่างว่า ผู้เสี่ยงทายสั่นติ้ว เซียมซีได้หมายเลขหนึ่งเลขใดแล้ว ผู้เสี่ยงก็อธิษฐานถามหลวงพ่อว่า หมายเลขนี้หลวงพ่อจะให้หรือไม่ แล้วโยนไม้คว่ำไม้หงาย ๒ ชิ้นลง ถ้าไม้นั้นหงายทั้ง ๒ หมายรู้ว่า ฟรีเปล่า (หัวเราะ) ผู้เสี่ยงทายต้องสั่นติ้วอีกใหม่ เมื่อได้เลขใดแล้วก็โยนไม้คู่อีก ถ้าไม้นั้นคว่ำทั้ง ๒ ก็หมายความว่าหลวงพ่อไม่ให้หรือไม่ใช่เลขของผู้เสี่ยงทาย ผู้เสี่ยงทายต้องสั่นติ้วใหม่อีก คราวนี้ได้เลขแล้ว เสี่ยงไม้คู่อีก ถ้าไม้นั้นคว่ำอันหงายอันหมายความว่าหลวงพ่อให้แล้ว คือ เป็นเลขเซียมซีของผู้เสี่ยงทาย ผู้เสี่ยงทายก็ตรวจดูคำทำนายตามใบเซียมซีได้ความว่าอย่างไร ถือว่าคำทำนายนั้นแม่นแน่แล้ว ฯ

หลวงพ่อช่วย

ลูกหลวงพ่อเจ็บไข้หรือได้ป่วย
หลวงพ่อช่วยแก้หายคลายทุกหน
แสนประเสริฐพิษระงับแก้อับจน
ทั่วฑลมลลือกันอู้หูแทบพัง
บ้างก็บลการพนันเรื่องขันต่อ
ขอหลวงพ่อและแก้จนน้ำมนต์ขลัง
ที่วัวควายหายไข้ป่วยช่วยระวัง
ชาวนายังจะตกกล้าหาน้ำมนต์
พวกชาวนาชาวสวนทุกถ้วนหน้า
ต่างวันทาขอให้มีทวีผล
ได้สมมาดปรารถนามาทุกคน
ตลอดจนป้องกันภยันตราย
ไม่มีบุตรขอบุตรสุดที่รัก
แจ้งประจักษ์เกิดบุตรตรงจุดหมาย
ขอบุตรหญิงได้หญิง ขอบุตรชายได้ชาย
ได้สืบสายนามสกุลประยูรวงศ์
ลูกหลวงพ่อโสภาหน้าหมดจด
ให้เขาหมดท่านไม่ห้ามตามประสงค์

ยังเหลือแต่หลังงอ ๆ คอไม่ตรง

ท่านก็คงเลี้ยงไว้ไม่ให้เลย

มีบุตรหญิงนางสาวเขามาขอ

ถามหลวงพ่อเสี่ยงทายรายลูกเขย

ชายขอหญิงมิ่งมิตรไว้ชิดเชย

เขาเคยเสี่ยงคว่ำหงายไม้สองอัน

คนมาขอน้ำมนต์วันยังค่ำ

บ้างกระทำนปน้ำวยกตัวสั่น

เขาเสี่ยงโชคร้ายดีทุกวี่วัน

ต่างช่วยกันตั้งอุทิศบลปิดทอง

หญิงตั้งครรภ์ถ้วนกำหนดทศมาส

ประชาราษฎร์ไทยจีนทั้งสิ้นผอง

ไปขอน้ำสะเดาะได้สมใจปอง

ต้องปิดทองบลบานเรื่องการบุญ

บลสัมมาอาชีวะพระจึงช่วยอุดหนุน

บลเจ็บป่วยคุณพระพุทธช่วยอุดหนุน

บลเรื่องบาปหยาบช้าการทารุณ

ไม่ให้คุณเกิดโทษไม่โปรดปราน ฯ

งานเทศกาลนมัสการหลวงพ่อโสธร

หลวงพ่อโสธร เป็นพระที่ศักดิ์สิทธิ์ยิ่ง มีอภินิหาร มีประชาชนพุทธบริษัทและเทศ พากันหลั่งไหลไปนมัสการทุกวันไม่ขาด ถ้าเป็นวันเสาร์อาทิตย์หรือวันหยุดอื่น ๆ ประชาชนยิ่งพากันไปมากกว่าวันธรรมดา ยิ่งในวันเทศกาลด้วยแล้ว ประชาชนพากันหลั่งไหลไปนับจำนวนแสน งานปีของหลวงพ่อโสธรนั้นมีปีละ ๓ ครั้ง ตามลำดับดังนี้

๑. ครั้งแรก งานวันเกิดของหลวงพ่อโสธร คือ กลางเดือน ๕ มีงาน ๓ วัน ๓ คืน

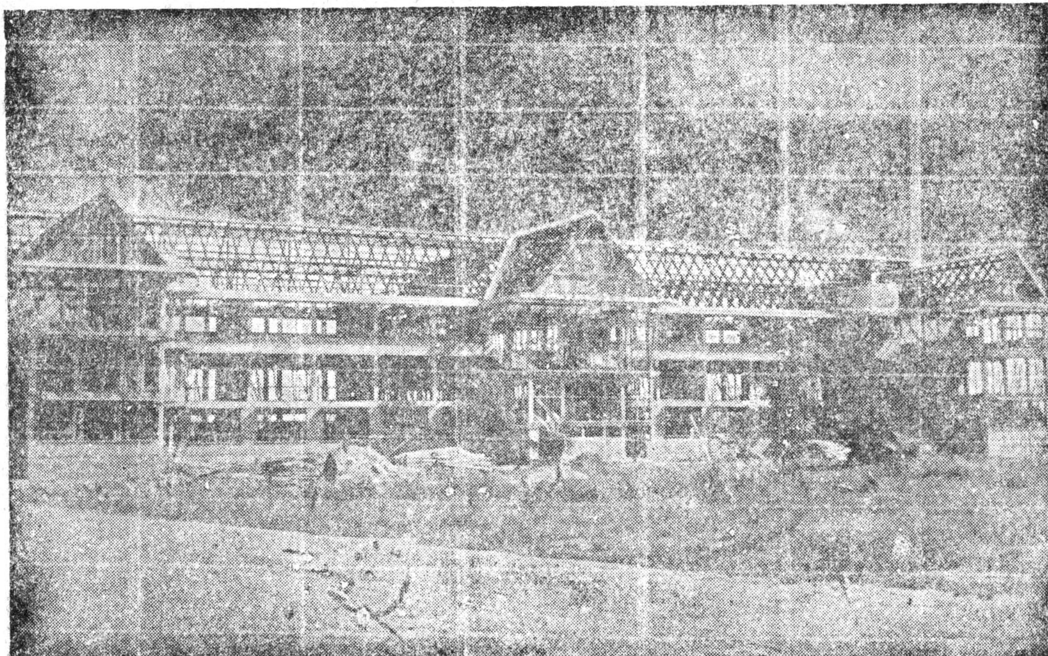
๒. ครั้งที่ ๒ งานกลางเดือน ๑๒ มีงาน ๕ วัน ๕ คืน

๓. ครั้งที่ ๓ งานตรุษจีน มี ๕ วัน ๕ คืน

งานนมัสการหลวงพ่อครั้งแรกนั้น ตามตำนานกล่าวว่า ประชาชนพากันอาราธนาหลวงพ่อขึ้นจากแม่น้ำแล้วอัญเชิญมาประดิษฐานในพระอุโบสถจึงมีงานสมโภชถวาย ต่อแต่นั้นมาก็มีถวายหลวงพ่อเป็นประจำมาถึงทุกวันนี้ งานนี้เริ่มแต่วันขึ้น ๑๔—๑๕ ค่ำ และแรม ๑ ค่ำ เดือน ๕ รวม ๓ วัน ๓ คืน มีมหรสพสมโภชตลอดงาน ถือกันว่าเป็นงานวันเกิดของหลวงพ่อ

งานเทศกาลนมัสการหลวงพ่อกลางเดือน ๑๒ นั้นเริ่มมีตั้งแต่วันขึ้น ๑๑ ค่ำ เดือน ๑๒ วันนี้เป็นวันทำพิธีเจริญพระพุทธมนต์เปิดงาน และปลุกเศกพระเครื่องรางของขลังของหลวงพ่อ เสร็จแล้ว ทำพิธีเปิดงานในวันรุ่งขึ้น คือวันขึ้น ๑๒ ค่ำ เดือน ๑๒ ถึง วันแรม ๑ ค่ำ เดือน ๑๒ รวม ๕ วัน ๕ คืน งานกลางเดือน ๑๒ นี้ มีการแห่หลวงพ่อไปทางบกและทางน้ำ พร้อมทั้งมีการแข่งเรือทุกชนิดและมีงานสนุกสนานมากตลอดจนถึงศาลากลางจังหวัด

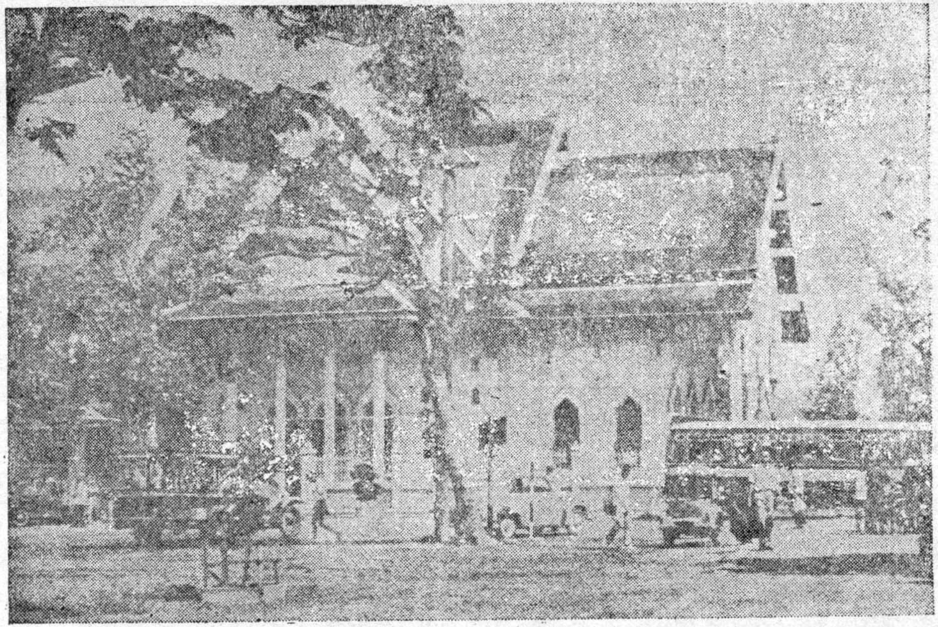
งานนมัสการหลวงพ่อครั้งที่ ๓ นั้น คือ ในเทศกาลตรุษจีน เริ่มตั้งแต่วัน ชิวอิด ชิวหยี่ ชิวซา ชิวสี่ ชิวโหงว รวม ๕ วัน ๕ คืน

โรงเรียนวัดโสธรฯ กว้าง ๑๐.๐๐ กำลังก่อสร้าง ยาว ๘๐.๐๐ ส. กำลังก่อสร้าง

Luang Phor Buddha Sothorn

Each fifth and twelth month of the year thousands flock to the chapel of Sothorn Temple (above) to pay homage to the buddha image said by legend to have literally floated into the town.

ONCE UPON A TIME... during the colourful Ayudhya period of Thai history, villagers tilling rice paddies, and washing their clothes on the banks of the Bangpakong River in Chachoengsao province had the shock of their lives.

There, floating amidstream and glistening in the hot sun, were three Buddha images, each a different size.

The excited villagers flocked to the shallows of the river and hurled ropes into the current to try and snag the images and haul them to the bank.

They failed, and the images floated on down the river to separate and go three different ways.

The biggest image, the legend has it, turned up one day in the river at Barnlaem village, Samud Songkram province, where it was pulled ashore and housed in the Barnlaem Temple. The smallest image came to light in SAMUD Prakarn province, where it now stands in the Bang Plee Temple.

The third Buddha image, the most beautiful of the three and now named Luang Phor Sothorn, emerged on the river in front of Sothorn Temple in Chachoengsao province.

The villagers again hurled ropes into the water to catch the image and haul it ashore---and again they failed.

It was not until they erected a spirit house and held a sacrificial ceremony in honour of the floating image that they succeeded in hauling it to the bank with a small rope, now considered sacred.

Since that day, the image has been housed in the chapel of Sothorn Temple, after which it is named, and the people of Chachoengsao province worship it as the product of a wonderful miracle.

Luang Phor Sothorn can be seen today; all it takes is a 78-kilometre trip by road east from Bangkok to Chachoengsao --- also known as Padrew --or a trip by railway through 61 kilometres of ricefields full of white and red lotuses to Magasan Railway Station, and then on by car.

The temple was formerly called Wat

Hong (Swan Temple).

Luang Phor Sothorn, six feet wide at the base and cast in the position of meditation, is one of the most beautiful Buddha images in Thailand.

Gilded with gold, it is a product of the Lanchang, or Laotian school of sculpture which is very popular in Luang Phrabang province and the country's Northeast.

It has been disputed for many years what kind of material the image is cast from underneath the gold. Some say it must be wood to support the legend of its being found in the river.

Others say the very miracle of its being, and its pure holiness made it float, not wood.

But no matter what its base is made of, the image is revered, and people come from all parts of Thailand each year to pay homage to it.

On the full-moon days of the fifth and 12th months of the year, celebrations are held in Chachoengsao to worship Luang Phor Sothorn. And it is a time when the Thai and Chinese schools of Buddhism get together, for both schools hold the same high level of respect for the image.

Parades are held on land and on the river. Chinese dramas compete for the pilgrims' attention with the Thai Chatri and Ramwong dances and music.

At night, the temple compound is a blaze of small lights as the celebrations continue.

合為五晝夜。

三、農曆新年禮佛盛會，因有鑑及每屆農曆春節，衆多虔誠之華僑善信，對佛祖之崇仰，進香膜拜，必較常時旺盛萬倍，故在此以前越梭吞本曾設有各種娛樂如潮劇，舞獅等節目，代昭隆慶，而主持盛會之居士，尤其盡誼款待各方前來之香客，但此項盛會，迨經已停輟有十餘年之久，直至前年，佛曆二五〇三年之農曆春節，始告重斯恢復舉行，是次盛會，特由นายประพาส (หวั่น)（譯音）何乃創君，聯同地方長官，東方酒業公司，華僑公會，護善社與各商民等所共同發起。稱為：越梭吞佛祖春節常年禮佛盛會，由何乃創君任盛會委員會主席，茲為春節禮佛慶典之新紀元，故特規定盛會，期為農曆正月初一起至初五日止，一連慶祝五晝夜，慶典儀式：恭迎佛祖車駕遊行市區。懸掛中泰國旗，中泰虔誠居民踴躍參加遊行隊伍，莊重嚴肅，秩序井然，佛祖車駕備有法水。由泰華高僧沿途為各界善信施灑祝福。盛會中之娛樂節目如：潮劇，宇家，電影等助興。參加盛會之衆善信至形踴躍，綜計該次所得各界題緣善款，共為九萬餘銖，除開支費用約，二萬餘銖外，存淨之七萬餘銖，概撥充供為修建佛寺及亭椕之用。慶典委會員一致認為該次盛會，因是初次創舉，難免缺點欠週，因此，冀望於今後能盡力促進與改善，繼續昭隆重盛典，而越梭吞佛寺則希望春節禮佛盛典，定為常年之禮佛盛會。

林汀昌 校正

，數以萬計，香火之盛，誠爲泰國中部之奇蹟盛典，玆將越梭呑佛祖常年盛會慶典，規例爲三次分列如下：

（一）常年（佛誕）慶典，歷定於農曆六月十四日舉行至十六日止一連三晝夜

（二）常年（酧願）盛會，歷定於農曆十月中旬卽自十二日舉行至十六日止，一連五晝夜。

（三）春節常年盛會，定於農曆（正月）新年初一日舉行，至初五日止一連五晝夜。

盛典之沿革

一、關於農曆五月中旬之禮佛盛典本已創自較諸其他盛會之前，但發源於何年代，則無從考據，其所說五月中旬的慶典，是發源於諸盛會之前，大概是認爲、當年佛祖金身沿河漂泊至越梭呑地區時，於五月十四日登岸供奉於越梭呑寺而舉行之隆重慶典其儀式爲：是日上午佛祖鑾駕出巡佛寺週圍，傍晚則由僧侶誦經祝福，十五日添汶齋僧，並舉巡燭浴佛祖，十六日爲最後盛典，娛樂節目，計有潮劇，話劇，或穿家等助興，因此相沿。五月十四日至十六日始有一連三晝

夜之例俗慶典。

二、關於十月中旬之常年禮佛盛會，考據發源至今，已達六十餘年之悠長曆史，約始於佛曆二四三四年，創舉人是當時越梭吞話劇團之主持人昭坡颯君，據說緣於佛曆二四三四年間，越梭吞一帶居民普遍發生饑荒，嚴重旱災，稻田螢園農植枯萎失收，兼又發生時疫流行症，霍亂天花到處蔓延，人畜慘罹死亡的浩刼，居民迫得紛紛拋棄家園，遷徙遠方，避災他鄉，如有患病而不能逃避者，則祇有呻吟床第靜候死神之主宰，由於當時醫藥之缺乏及病魔之猖獗，本身就算僥倖未染，但其至親戚友也必難免被波及之虞，在此窮途絕路的情況下，居民衆生。還有何物值得超越仰賴於吾佛，因此，紛向佛祖祈求庇佑，佛光普照，渡苦萬民，有些向佛祖祈求靈藥，如燭屑法水或供奉佛前之鮮花，用為飲喝擦搽，有些則在佛前許願，俟靈驗痊癒後貼金，或演劇等娛樂酧典，泰籍居民大多數許願宇家話劇，至於華籍居民，則照例許願潮劇，鑼鼓舞獅等。居民經過此次虔誠祈求許願後，神聖至上，靈顯無邊之吾佛，終於顯示慈悲奇蹟，浩浩蒼天普降甘霖甘露，雨水均勻，善民欣躍，大地回春，一時各種時疫災疾，歛跡雲消，衆生平安如常，因此居民便聯合酧神慶典，創設禮佛盛會，隆重舉行慶祝，而乃颯所主持的梭吞藝團，却是當時最俱規模之藝團，因此，大家便不約而同一致和昭坡颯協力合作，創定盛會日期於十月中旬之十四日舉行，因彼此咸認為正值莊稼豐滿，田園蒼翠之季節。十四日佛祖鑾駕巡行市區，十五日沿巡行水道十六日舉行巡燭浴佛禮，依照以前俗例，禮佛程序僅定為算三天便功德圓滿，迨至佛曆二四九四年另增加二天，即提前自十二日及十三日起舉行

廉」同為呑武里王朝初期之事，但此說可靠與否，則有待于關心這件歷史檔案的人去加以考證了。

還有一種古誌則謂，有三尊合金的佛像，沿挽巴功河漂流，經巴真武里府，後來在北柳府屬的三巴團區浮起，為該地居民發現，便用蔴繩把三尊佛像縛住，企圖協力拉其上岸，但結果却白費心機，無論如何都不能達成願望。

繼此，其中較大的一尊，則順流而下，一直漂流到駿功府的萬廉區浮起，為該地居民協力拉起，供奉於越萬廉。其中最小的一尊，則漂流到北欖府屬挽披的小河中浮起，居民恭迎至越挽披中供奉。居中鑾域拔呑，則在越拔呑前浮起，居民曾協力設法拉住，但無論如何努力，都無法拉其上岸，直至一位符術師築起祭臺，做了一番禱告的儀式後，把符紗掛在佛祖的手上，這樣才能輕易地把佛祖牽引上岸來，恭迎供在佛殿的壇上，直至如今。

梭呑佛祖金身為入定像，高壹公尺九十八公分，雙膝間濶壹公尺六十五公分，從裝金的外形觀察，是屬于瀾滄區域的式樣，這式樣一般叫做「佬撾佛」，盛行于寮國舊京鑾勃拉邦及泰國的東北地區。但那深藏在裏面的原像，究是何種物質製造的呢？迄今還無定論，一部份推測是木雕的，理由是如非木雕的如何能在水中漂浮呢。有些則說是石刻的，所引的理由是：如屬木質能從水中漂浮來，本屬尋常的事，現在是石刻的，則顯出佛祖的神奇了。若照古誌中所記載的，則是混合金屬所鑄造成的，這樣議論紛紜莫衷一是。

拉瑪五世皇陛下于佛曆二四五一年駕幸北柳府後，關于陛下對梭吞佛祖的意見，茲節錄御書札如下：

「回來駐蹕越梭吞，公摩鑾喃隆對這 的命名認為是一耶輪陀羅」的說傳，並認該寺是大 王朝的君主訟勒拍母隆皆洛納在出征高棉回來時敕建的，但對這種意見，朕還很懷疑，殿內的幾尊佛像都是用紅土造的，最靈驗的大概是居中的一尊，從膝部至腰際倒好看得像昔否佛，但上部卻走樣了，這大概是有關於塑匠的技術問題，傳說是從水上漂來的，大概不錯，因為紅土造的佛像，一定不是本地造出來的」。

關於梭吞佛祖的靈驗和神通奇蹟，有無數的傳說，全部都神奇得不可思議，要說一時也說不盡，如果你有興趣要道知它的詳細情形，請你到北柳府向一般熟悉這些故事的人詢問去，如果你要兼得遊玩的趣味和關於梭吞佛祖的智識，最好請你在農曆十月十二日至十六日正在那裏有佛祖聖駕遊行的常年盛典時去遊玩，這五晝夜的勝會，有聖駕的水陸巡行和種種的娛樂節目，那時十方善信踴躍參加，整個會場人山人海，每一個人的心裏都有一個共同的尊崇目標：鑾坡梭吞。我希望由這千萬顆心滙成一股堅强的洪流，去實踐諸惡不作，衆善奉行，自淨其心的種種佛陀教義，使這娑婆世界，變成人間淨土，使我們對梭吞佛祖的崇拜更有意義的認識。

由於越梭吞佛祖之威赫神聖，庇佑萬民，故每日前往膜拜之善男信女，絡繹不絕於途，其每逢佳節或週日，各界虔誠香客更顯見旺盛於常時，禮佛盛會之期，膜拜之善男信女

梭吞佛祖史略

在北柳府直轄縣那岡區，距離府治西南約二公里的地方，美麗的挽巴功河，蜿蜒曲折地流過青腴的農田和菓園，就在這段河流的北岸，屹立着一簇巍峨瑰麗的越梭吞佛寺，那建築得富麗堂皇的佛殿頂上，裝飾着彩色的玻璃瓦，在陽光下閃耀着璀璨的光彩，掩映在附近的蒼鬱椰林裏，美麗極了，真不愧是中部的一所名刹，就在這幢佛殿裏，供着一尊遐邇聞名的梭吞佛祖，佛祖的金身，塑造得慈悲肅穆，佛相莊嚴，同時，佛祖還有許多不可思議的靈應和事蹟，所以能得全國各地人民的虔誠崇敬，每天都有無數的人前來膜拜，終年香火旺盛。

梭吞佛祖通常稱為「鑾披梭吞」，關於佛祖最初的史實，則早已湮沒，無可考據，現在一般都只能憑着歷代相沿傳說來作簡略的史實而已。

根據藝術廳編製的「遊北柳府指南」的記載，越梭吞佛寺其原名為（越鳳）(วัดหงส์)是建築於大城王朝的末期，然越鳳名稱的由來，最初越梭吞佛寺前，豎立有一支高大的木桿，桿頂上裝置有一隻金鳳（是銅製的），大概越鳳是取此為標誌而稱之，後來此鳳被風吹落而墮地，祇存空頂的木桿越方認為鳳降是個好兆而不再昇，但用布製成一面佛旗以代替金鳳昇上桿頂。因此鳳的名稱便被改為「越騷通」(เสาธง)，騷字暹文音即木桿之義，通字即是旗也，騷通即是旗桿之意。後來旗桿又被雷劈斷分成數節，人們認為又是好兆，再將騷通的名稱改為騷斷（斷即折斷之意也）。由於年代悠久，原址早已被洪水沖潰，所以現在才沒有一些兒建築物遺留下來，騷斷的名稱亦隨之消逝。嗣後人們再把它的名易為「越梭吞」(วัดโสธร)。當佛曆二四五一年拉瑪五世皇陛下駕幸北柳府時，有聖諭給當時尚是太子的拉瑪六世皇，聖諭裏還御題寺名為「越梭吞」(วัดโสธร)，至於改為「越梭吞」(วัดโสธร)大概還是拉瑪六世皇登極後的事吧。但一時還找不到關於正式改名日期的文獻。不過在佛曆二四五八年時，僧王公摩丕耶哇渚拉然哇羅洛，為着僧務巡幸北柳府時，曾至該寺，並對該寺的命名曾細加考察，認為這命名的人，一定是一位飽學之儒，因為覺得「越梭吞」(วัดโสธร)這幾個字，不但字音很動聽，而且含義亦很深長。

梭吞佛祖於何時始供奉該寺，則無人能找到正確的史乘加以證實，憑一般口頭傳說，則認為與鄰功府的「鑾披萬

贊助人：

第二軍軍長乃吉，是哇拉中將
經濟部常務次長乃庵蓬・真打甲暖中將
許仁義　泰豐銀行董事經理
蘇　根　軍人銀行總經理
丘細見　沙功沙他北公司董事長
太平洋電器工程有限公司董事坤永信，亮戍
楊錫坤　泰商銀行董事經理
沈益三　泰商銀行三攀喃分行董事經理
太平洋電器工程有限分司副經理　乃沙旺，曾他頌

娛樂節目：

潮劇：老正天香與老賽桃源演對台戲
字家：通羅，班素旺對坤平，律巴真
此外尚有「喃達」和電影等助興節目，本勝會全部動態將由廣播電台播送・獻佛鮮花及金寶供應處，僅有設於本佛寺院前之亭內一處。勝會場擺設攤位，有意租賃者可向本委員會接洽。

歡迎各界善信參加恭鑄佛像盛典

北柳越梭通(哇拉喃哇拉威限)佛曆二五〇六年度春節常年禮佛勝會：自元月廿四日至廿九日一連六天(農曆十二月廿九至正月初五)。

元月廿五日(正月初一)舉行陸路迎佛大遊行，本佛寺斯次勝會，並舉行恭鑄鑾抱差納佛像九百九十尊，像身大自三寸至十二寸，並定於佛曆二五〇六年元月廿六日上午十時卅分舉行鎔金鑄佛禮，誠為首次創舉，各界善信有意請同供奉者，可於勝會之前，逕向越梭通勝會委員會．或泰國太平洋電器工程有限公司：曼谷碧武里路叻他威四角門牌四八六之十一號電話：五九四六〇(บริษัท แปซิฟิคอีเล็คตริคแอนด์เอ็นยิเนียริ่ง (ประเทศไทย) จำกัด เลขที่ 486/11 ถนนเพชรบุรี สี่แยกราชเทวี พระนคร)接洽。

勝會委員會名表：

主　席：何乃創　太平洋電機工程(泰國電綫部)有限公司董事總經理

副主席：李莫華　榮發盛(復記)金行主人

委員兼秘書：沙永，巴允是里

委員兼秘書助理：乃訕立，叻差旺

委　員：林汀昌　北柳華僑公會主席

ตำรายาวิเศษ

ตำรายานี้ได้มาแต่เมืองพิษณุโลก มีใจความว่า พระมหาฤาษีแสดงไว้ให้เป็นทานแก่สมณพราหมณ์ และชายหญิงเพื่อจะได้บำบัดโรค ถ้าผู้ใดได้รับตำรายานี้ไว้ให้บอกกันต่อ ๆ ไปจะได้อานิสงส์หกกัลป์ ถ้าเอาตำรายานี้ไว้ไม่เชื่อถือแล้วจะตกไปนรก

ตำรายานี้ ชื่อว่า ต้นเหงือกปลาหมอ ถ้าเห็นงอกขึ้นกลางทางหรืออยู่ที่ใด อย่าเดินเหยียบย่ำข้ามเลย ต้นเหงือกปลาหมอนี้มีคุณหลายอย่าง คือ

๑. ถ้าเจ็บตา ตาแดง ให้เอาต้นเหงือกปลาหมอต้มกับขิง เอาน้ำหยอดตาหายแล.

๒. ถ้าเป็นเหน็บชาเท้ามือแลทั้งตัวให้เอาต้นเหงือกปลาหมอมาตำทาที่ตรงเจ็บหายแล.

๓. ถ้างูกัด ให้เอาต้นเหงือกปลาหมอมากินด้วย ทาด้วยหายแล.

๔. ถ้าเป็นผื่นบวมขึ้น ให้เอาต้นเหงือกปลาหมอกับขมิ้นอ้อยมาตำปนกันแล้วทาหายแล.

๕. ถ้าเป็นริดสีดวงงอกให้เอาต้นเหงือกปลาหมอกับขมิ้นอ้อยตำปนกับน้ำมันหรือน้ำมูตทา หายแล.

๖. ถ้าเป็นไข้หนาวสั่นทั้งตัว ให้เอาต้นเหงือกปลาหมอกับขิงต้มปนกันแล้วกินหายแล.

๗. ถ้าเป็นหูหนาตาโต ให้เอาต้นเหงือกปลาหมอตำเข้ากับน้ำกิน แล้วเอาใบส้มป่อยต้มอาบหายแล.

๘. ถ้าเจ็บหลังเจ็บบั้นเอวให้ เอาต้น เหงือกปลาหมอ กับชะเอมเทศทำเป็นผงละลายน้ำผึ้งกินหายแล.

๙. ถ้าเป็นริดสีดวงแห้ง หรือผ่ในท้อง และซูบผอมเหลืองทั้งตัว ให้เอาต้นเหงือกปลาหมอตำเป็นผงละลายน้ำผึ้งกินทุกวันหายแล.

๑๐. ถ้าเป็นริดสีดวงตีนมือตายให้ร้อนทั้งตัว และให้เวียนศีรษะตามืดเจ็บทั่วตัว และตัวนั้นแห้งชื่อว่าลมเพชรฆาต ๓๘ จำพวก ให้เอาต้นเหงือกปลาหมอกับเปลือกมะรุมเสมอกัน เอาเกลือนิดหนึ่งหมาก ๓ คำ เบี้ย ๓ ตัว วางบนปากหม้อเอาฟื้น ๓๐ ดุ้นต้ม ถ้าเดือดแล้วให้อึดใจยกลง เวลากินให้อึดใจกินหายแล.

๑๑. ถ้าจะให้เจริญอายุ ให้เอาต้นเหงือกปลาหมอ ๒ ส่วน พริกไทย ๑ ส่วน ตำเป็นผงละลายน้ำผึ้งกินทุกวัน ถ้ากินได้เดือนหนึ่งโรคไม่มีและมีสติปัญญา ถ้ากินสองเดือนคนชอบมาก ถ้ากินได้หนึ่งเดือนถึงสองเดือน ริดสีดวงสิบสองจำพวกไม่มีเลย ถ้ากินได้สี่เดือนลมสิมสองจำพวกไม่มีเลย แลตาแดงดังครุฑ หูได้ยินเสียงราชสีห์ ถ้ากินถึงห้าเดือนโรคในกายไม่มีเลย ถ้ากินถึงหกเดือนเดินได้วันละโยชน์ไม่เหนื่ดเหนื่อย ถ้ากินถึงเจ็ดเดือนสีเนื้อเลือดดี ถ้ากินถึงแปดเดือนเสียงเหมือนนกการะเวก ถ้ากินถึงเก้าเดือนคมหอกดาบแทงฟันไม่เข้าเลย ต้นเหงือกปลานี้มีคุณหนักหนา เปรียบเหมือนยาทิพย์ก็ว่าได้ ถ้ากินอาหารและสิ่งใด ๆ เข้าไม่มีโทษเลย

๑๒. ถ้าเป็นมะเร็งทั่วตัว ให้เอาต้นเหงือกปลาหมอพริกไทยหนึ่ง ดีปรีหนึ่ง ตำปนกันละลายน้ำร้อนกินหายแล.

๑๓. ถ้าเจ็บทั่วสรรพางค์กาย ให้เอาต้นเหงือกปลาหมอตำเอาน้ำทาหายแล.

๑๔. ถ้าช้างแทง กระบือชน ลลตกจากที่สูง หรือต้องคมอาวุธทั้งหลายก็ดี ให้เอาต้นเหงือกปลาหมอตำทาที่แผลหายแล.

๑๕. ถ้าเป็นฝีรักแร้และลำคอก็ดี ให้เอาต้นเหงือกปลาหมอ ขมิ้นอ้อยหนึ่ง แล้วเอาน้ำมันงากับมูตเคล้ากับยาทาหายแล.

๑๖. ถ้าเป็นผื่นแดงคันขึ้นมาเกาจนไม่รู้ตัวเจ็บ หรือเป็นหูหนาตาโต ให้เอาต้นเหงือกปลาหมอมาตำกินแล้วเอาน้ำมาต้มกับใบส้มป่อยอาบหายแล.

๑๗. ถ้าหญิงระดูขาดหรือโลหิตแห้ง ตั้งแต่หนึ่งเดือนถึงสองเดือนก็ดี แลให้เจ็บผอมเหลืองสรรพางค์กาย ให้เอาต้นเหงือกปลาหมอตำเป็นผงละลายน้ำมันงาหรือน้ำผึ้งก็ได้กินทุกวันไป โรคนั้นหายแล.

๑๗. ถ้าเป็นลมจับ ให้เอาเหงือกปลาหมอหนึ่งส่วนพริกไทยสองส่วน ตำเป็นผงละลายน้ำร้อนกินแล้วลมแปดจำพวกหายแล.

๑๙. ถ้าเป็นมะเร็งกับท้องให้ลงจนตัวเหลือง ให้เอาต้นเหงือกปลาหมอหนึ่ง กระชายหนึ่ง มะคำไก่หนึ่ง สมอทั้งสองหนึ่ง ต้มกินหายแล

๒๐. ถ้าหน้ามืดตามัว ให้เอาต้นเหงือกปลาหมอหนึ่ง กระเพราทั้งสองหนึ่ง แสมสานหนึ่ง ใบทองหลวงใบมนหนึ่ง บรเพ็ดหนึ่ง เจตมูลเพลิงหนึ่ง ยานี้เอาเสมอภาคตำปิดกระหม่อมแล้วเอาเหล็กเผาไฟร้อนมาวางทับเหนือยาที่ปิดนั้นหายแล.

หมายเหตุ – ต้นเหงือกปลาหมอเอาทั้งห้า คือ ราก โคน ทั้งต้น ทั้งใบ ลูกดอก นำมาล้างน้ำให้สอาดแล้วจึงใช้

“โรงเรียนวัดโสธรวรารามวรวิหาร” กำลังก่อสร้างใกล้จะเสร็จแล้ว